

ODE TIL LIVET

Jeg ankommer til
det sted hvor
livet lægger sig langs horisonten
Genskind fra bølge spejler
sig i sig selv, drikker
aftenluft til rødmeende himmel.
Foden synker til
et sted hvor
der synges så smukt fra
kantens dybgrønne længsel

Døden trækker vod
i det oprørtes hav der
får selvets ror til at svinge.
Havside Bjerge skærmer
landskabet af, beordrer
lyset til ro i sin skygge.
Opråb fra dybet
går i rette med
tankens flugt fra
farveformationer på skrænten.

En tone river
sig løs for at
flyve med halvdrukne måger.
Rastløs vind rusker huset
itu, bytter rundt mellem
kendte og ukendte steder.
Nyfødt svæver jeg
langs horisonten
til jeg igen må af sted
for at finde de ubrugte dage

©:Britta Helbek 2014